

468

MARÇ
2017

CONFRONTAR LA 'INTERNACIONAL POPULISTA

Pol Morillas,, investigador principal per a Europa, CIDOB

*Aquest article ha estat publicat a la versió impresa de *El Peri3dico* del 17 de març de 2017

Molts respiren alleujats. La vict3ria del liberal conservador Mark Rutte en les eleccions holandeses foragita el fantasma de Geert Wilders. Com va fer en el seu moment Van der Bellen a l'imposar-se a Hofer en les presidencials austríaques. Europa, arrossegada mediàticament pel fenomen populista, veu en el segon lloc del Partit per a la Llibertat de Wilders un bon presagi de cara a les presidencials franceses, la verdadera batalla per al futur de la UE. Però aturem-nos un moment en aquesta derrota de Wilders.

Atenent-nos a les xifres, un 13% del vot és molt poca cosa comparat amb el ress3 mediàtic que ha generat el fenomen de l'extrema dreta populista, tant a Holanda com a Europa. Ningú preveia que Wilders arribaria al Govern, al ser necessari per conformar majories el suport de molts partits que ja havien descartat aquest escenari. Però tot i així, Wilders ha aconseguit condicionar la campanya del liberal conservador Rutte, endurint la seva posició sobre la immigració i l'islam. En el seu moment, també l'UKIP va condicionar l'agenda dels conservadors britànics en el brexit; el Tea Party, la dels republicans i Trump, i fins i tot Marine Le Pen, la de la gestió dels atemptats terroristes a França per part del Govern socialista de Manuel Valls.

A Holanda, davant d'aquest enduriment del discurs, han pujat amb força partits proeuropeus i prosocietats obertes, com els verds o socioliberals del D66, que sumen un 21% dels vots. Davant la revolució política dels nostres temps, sembla forjar-se una nova divisió entre els partidaris de societats tancades i obertes. Entre els que tenen com a enemic comú l'islam, la immigració, els refugiats o Europa i els que veuen en les societats obertes, cosmopolites i integrades a la UE la resposta de futur.

La internacional populista de Wilders, UKIP, Trump o Le Pen ha entès que havia d'articular discursos semblants per condicionar la política occidental i no ser solament «outsiders» que encarnen el vot protesta. La novetat és precisament aquesta articulació discursiva transnacional. Articulació perquè entenen que la unió fa la

força i que és convenient deixar de banda antigues batalles fratricides. Discursiva perquè busquen combinar una ideologia antiestablishment amb receptes concretes per al «poble». I transnacional perquè saben que la política d'avui és global, no solament local, així que s'ha d'aprofundir el debat obert-tancat amb aliances internacionals.

Però el que la internacional populista representa és només una cara de la moneda. Wilders ha aconseguit modificar l'agenda política de forces polítiques de centre, però també generar el seu propi antídoto. Vam otorgar una victòria anticipada a Wilders comprant la seva retòrica i donant-li un ressò immerescut, però la defensa de les societats obertes i la Unió Europea han convençut una part més gran de la ciutadania holandesa. És el moment de confrontar discursos, no adaptar-los.